The Morning Star

உதய தாரகை

Registered as a Newspaper (Established 1841) Published Every Friday

Vol. 128 JAFFNA, FRIDAY, 31st MAY, 1968 No. 20

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Rates

Subscriptions:

Inland Rs. 15-00 per year

Foreign Rs. 20-00 „ „

Single copy 40 cts. (including postage)

Advertisement:

On application

In Memoriam:

Rs. 12-50 per insertion (within 4 inches)

Order Nisi:

Rs. 15-00 for two insertions (within 6 inches)

Notice

Please Address:

(1) All Editorial matter (excluding news) for the English pages) to: The Editor. The *Morning Star*, Vaddukoddai.

(2) All news to the News Editor Vaddukoddai.

(3) All Editorial matter for the Tamil pages to: The Tamil Editor, The *Morning Star*, Parsonage, Alaveddy

(4) All Business correspondence *re* Advertisements and Subscriptions and all remittances to:

The Manager, The *Morning Star* — A. Kadirgamar, Esq. College Lane, Vaddukoddai.

TO ALL OUR SUBSCRIBERS

You have been informed individually about arrears due up to the end of the year 1967. Please check with me if you have any doubts.

1968 subscriptions of Rs. 15/- are payable now. Foreign subscribers pay Rs. 20/-. Please respond favourably.

.Manager

18 — 21

Calendar of Events

June 1 — 3:
Whitsun Festival at the Christa Seva Ashram. Leader: The Rt. Rev. I. R. H. Gnanadasan, Bishop of the Kanyakumari Diocese, C. S. I.

June 6:
Seminar on "Holiness" under the auspices of the C. I. S. R. S. at the Ashram, Maruthanamadam at 9 a. m.

June 9 — 17:
Children's Week of the J. D., C. S. I.

June 18:
Children's Rally (J. D., C. S. I.) at the Old Park, Jaffna.

O

SERVICE OF THANKSGIVING

A Service of Thanksgiving for the life of the late Mrs. Elizabeth Rasammah Sabapathipillai, the wife of the late Mr. S. S. Sabapathipillai, was held at the C. S. I. Church, Chavakachcheri, last Tuesday, the 28th inst., at 5-30 p. m. It was led by the Rev. J. J. Ratnarajah. The Bible Lesson was read by Miss Nirmala Sabapathipillai, a grand-daughter of the deceased lady. Special songs were sung by members of the family and by Mrs. V. Ariarajah. The Rev. D. C. Ratnasingham preached the sermon and the Rev. K. S. Jeyasingam paid a tribute to the life of Mrs. Sabapathipillai. In the course of his tribute, Mr. Jeyasingam said that she was fortunate to belong to two families which were always very close to the Church — one that of the Lawrences and the other of her husband. He described Mrs. Sabapathipillai as a contented and devoted mother, with great love for the Bible, who gave a careful religious nurture to her children. The service came to a close with prayer and benediction by the Rev. Mr. Ratnarajah.

NEW DOCTORS

Among those who passed the final M. B. B. S. examination of the Ceylon University are the following: Dr. S. Jeyaseelan and Dr. G. I. Varaprathasan. Dr. Jeyaseelan is a son of the Rev. N. Subramaniam, the Evangelistic Officer of the Jaffna Diocese of the Church of South India and the Tamil Editor of the "Morning Star", and Mrs. Subramaniam of Alaveddy. Dr. Varaprathasan is the elder son of Mr. A. Gunanayagam, retired teacher of Jaffna College and presently teaching in Brunei, and Mrs. Gunanayagam, of Brunei. Both are Old Boys of Jaffna College.

THE C. L. S. MOBILE BOOK UNIT VISITS JAFFNA

The Mobile Book Unit of the Christian Literature Society of Ceylon, which was got down recently from England, is to pay its first visit to Jaffna from tomorrow till the 10th of June. From the 1st to the 3rd it will be at the Christa Seva Ashram. 5th to 6th at Chavakachcheri, 8th to 10th at Uduvil. On the 4th and the 7th it will visit various schools and other institutions. On the 10th it leaves for Paranthan.

SECURES Ph. D.

Mr. M. D. Balasubramaniam, formerly of the staff of the Jaffna College Undergraduate Department, has been awarded a Ph. D. in Sanskrit by Poona University. He now is at Kendriya Sanskrit Vidyapeetha, Tirupati — Andra Pradesh, India. He has responsibility for organizing the Research Wing, and supervision of the staff, besides his own programme.

THINK ON THIS

I simply argue that the Cross be raised again at the centre of the market place as well as on the steeple of the Church. I am recovering the claim that Jesus was not crucified in a Cathedral between two candles, but on a cross between two thieves, on the town garbage heap; on a crossroads so cosmopolitan that they had to write his title in Hebrew and Latin and Greek; at the kind of place where cynics talk smut, and thieves curse, and soldiers gamble. Because that is where he died and that is what he died about. And that is where churchmen should be and what churchmen should be about.

George MacLeod

ROMAN CATHOLIC SYNOD / PASTORAL CONVENTION

The Inaugural ceremony of the Roman Catholic Synod and Pastoral Convention, which are meeting for the first time in Ceylon will be held tomorrow — Saturday, the 1st June — at St. Lucia's Cathedral Square, Kotahena, at 5-30 p. m. Religious dignitaries from various denominations have been, we understand, invited to attend this ceremony, which is not a strictly religious function. The main items will be the Opening Address by His Eminence the Cardinal Archbishop and short messages by some of the invited dignitaries.

The first session of the Pastoral Convention is scheduled to be held from the 2nd to the 10th of June. The Convention will consist of the Bishops and 230 priests and lay delegates. They will discuss various documents and resolutions that have already been drawn up by Committees.

The theme before the Convention is: As a Church, Christians must be incarnate in and committed to the Nation. The Convention will also discuss structures for regular dialogue within the Church, "In brief, the Convention is a joint effort of priests and laity to see the Will of God regarding the Church in our times and work out ways and means to fulfil that will."

The inspiration for such a Convention came to the Bishops of Ceylon when they attended in 1965 the sessions of the 2nd Vatican Council. On their return they desired to implement the recommendations of Vatican II in the context of our country. So, when they met in April, 1966, they decided that the best means to achieve this end would be to hold a Synod, an assembly of Bishops and a few others. On the 11th October, 1966, a decree was issued by His Eminence the Cardinal Archbishop of Colombo convening a Synod. That Convocation was a juridical act done strictly according to Canon Law.

His Eminence and the Bishops, however, were not satisfied with a mere juridical assembly. They decided to hold, besides this assembly, an all-island Consultation of representatives of Clergy and Laity. This non-juridical phase is called the 'Pastoral Convention'.

TRANSFER

Dr. K. Kularatnam, M. A. Ph. D., (Lond.), the former Professor of Geography, University of Ceylon, Peradeniya, is now the Professor of Geography and the Dean of Arts at the University of Colombo.

PERSONAL

— Dr. A. E. Duraiswamy, of Kuala Lumpur, is now on a holiday in Jaffna. We understand that his chief purpose on this holiday is to celebrate his 80th birthday in his native place, Pungudutivu. A Thanksgiving Service is to be held shortly there.

— Dato R. P. S. Rajasooriya, Barrister-at-Law, is on a short visit to Ceylon. Having spent a brief period in Jaffna, he is now holidaying with his sister, Mrs. Sherrard of Alwis Place, Hendala.

SERVICE OF INSTALLATION

A special service was held at the Pungudutivu Church (C. S. I) at 5 p. m. last Sunday, the 26th inst., to install its new worker, Mr. S. N. Sugunananthan. The Bishop of the Jaffna Diocese, the Rt. Rev. Dr. S Kulandran was in charge of the service, and was assisted by the Rev. N. W. G. Sugunarajah. The Bible Lessons were read by Mr V. Vijayaratnam and the Rev. Mr. Sugunarajah. The Bishop preached the sermon, in which he gave his charges to the candidate and the Church. Holy Communion followed, celebrated by the Bishop, assisted by the Rev. Mr. Sugunarajah.

At the end of the service a Public Meeting was held in the premises of the Church, presided over by Mrs. Vythilingam, to bid farewell to its former worker, the Rev. D. C Ratnasingham, and its last worker, Mr. S. N. Sinnathamby, and to welcome the new worker. The occasion was also availed of to thank the Rev. K. S. Jeyasingam, who had been its circuit pastor for sometime. A presentation was made to the Rev. Mr. Ratnasingham and Mr. Sinnathamby.

Mr. Sugunananthan had his academic education first at Drieberg College, Chavakachcheri, and then at Jaffna College, Vaddukoddai. From there he went to the Ceylon University, where he secured the B Sc. degree. For a short time he taught in Jaffna College, and then in Trinity College, Kandy. Then for three years he worked as the General Secretary of the Student Christian Movement of Ceylon. He has now finished his three year course of Theological studies in the United Theological College, Bangalore, and sat for his B. D. examination. He is the son of the Rev. and Mrs. N. Subramaniam.

GONE ABROAD

Mr. Mohan Thambyah, B. A. (Cey.), of Messrs. Messageries Maritimes, Colombo, has resigned his post and joined the Educational Service of Northern Nigeria. He is an Old Boy of Jaffna Central, Jaffna College and Wesley College and a son of Mr. S. E. Thambyah, retired Civil Engineer, C. G. R., and Mrs. Thambyah of "Chandra Giri", Lawton Road, Manipay South and Jaffna.

DR. D. T. NILES TO GIVE THE OPENING SERMON IN UPPSALA

Geneva — A widely-known Asian Christian leader who preached at the First Assembly of the World Council of Churches twenty years ago will give the opening sermon of the Fourth Assembly this summer, replacing the late Dr. Martin Luther King, Jr., the assassinated U. S. civil rights leader and minister.

The selection of the Rev. Dr. D. T. Niles of Ceylon, Chairman of the East Asia Christian Conference, to fill the vacancy created by Dr. King's death on April 4 was announced here by World Council Officials. The sermon will be on the Assembly theme, "Behold, I make all things new", and will be delivered in the historic Cathedral of Uppsala, Sweden, on the morning of July 4.

Attending the Assembly will be 2,250 Christian leaders from around the world, including 800 delegates from the 232 Protestant, Anglican, Old Catholic and Orthodox Churches belonging to the World Council.

Noting that Dr. King had been chosen [illegible] ability as a preacher, Dr. Eugene Carson Blake, General Secretary of the World Council, said that "Dr. Niles is an outstanding preacher who can give us a thoughtful interpretation of the passage from Revelation that provides the Assembly theme".

A Methodist clergyman and the Chief Executive Officer of the East Asia Christian Conference from its formation in 1957 until his retirement earlier this year, Dr. Niles has been serving for the past two months as a special consultant to the Methodist Board of Missions in New York and teaching at Princeton (N. J.) Theological Seminary. He is a former Secretary of the World Student Christian Federation and served a term as Executive Secretary of the World Councils' Department of Evangelism.

Speaking earlier this year in Bangkok, Dr. Niles said that the search for Church Union is only half of the ecumenical adventure, and added: "The other half of the adventure is the search for forms of belonging together which will provide for human living the discipline of the particular, whether it be a particular articulation of the faith, or a particular commitment to a task, or a particular expression of the fellowship".

Along with the selection of Dr. Niles as the opening preacher, several other programme participants for the Fourth Assembly were announced.

Seven laymen from different parts of the world will share in an opening-night panel discussion, viewing secular events and trends from a Christian perspective.

Each of the laymen will make a brief presentation on how they see God at work in the world renewing society. Featured on the same programme will be a film by a Czechoslovakian team designed to show the "bewilderment and exhilaration" of modern man.

Later in the Assembly, a presentation on human rights will feature the Executive Secretary of the United Nations Economic Commission for Africa, R. K. A. Gardiner, and the Rev. Dr. O. Frederick Nolde, an Associate General Secretary of the World Council and Director of the Commission of the Churches on International Affairs.

The presentation, titled "Human Rights — Retrospect and Prospect", is scheduled for the evening of July 10.

— *World Council of Churches Information.*

Dr. Niles is also the President-elect of the Ceylon Methodist Conference.

OBITUARY

Mr. S. C. Gunaratnam

The death occurred at the Government Hospital, Jaffna, after a brief illness in the late hours of the night of Wednesday, the 22nd inst., of Mr. Samuel Christmas Gunaratnam, retired District Agricultural Officer. He was nearly 74 years of age at the time of his death. A son of the late Mr. S. I. Christmas of Uduvil, he had his education in Madras, where he secured the B. A. degree of the Madras University. For some years he was a teacher in the Jaffna Central College, before he joined the Agricultural Department. He was a very efficient officer, held in high respect by the Government and the people for his integrity of character and desire to serve the public. He was for several years the Principal of the Government Farm School at Tirunelvely, Jaffna, and later became the District Agricultural Officer.

The funeral took place at the "Violet Cottage", Uduvil, where the service was conducted by the Ven. J. A. R. Navaratnam, Archdeacon of Jaffna, assisted by the Rev. R. H. R. Hoole. Special songs were sung by Mr. L. J. D. Mabilrajan and the members of his family. The Archdeacon, in the course of his sermon, paid a tribute to the life and work of Mr. Gunaratnam. He described him as a zealous churchman and one who walked humbly before God. He served the Church lovingly and faithfully to the best of his ability. He was a Warden and the Treasurer of Christ Church, Jaffna, for many years. He was also a representative on the Diocesan Council of Ceylon. Truly it could be said that he gave magnanimous help in all affairs of the Church. In the wide world he had rendered outstanding service as an administrator of the Farm School and as an Agricultural Officer, and later as an officer of the Immigration and Emigration Department. He [illegible] Government for his services with the title of [illegible]. As a person, he was a man of great simplicity and humility. He never lost his temper. He was always conscious of what God had revealed to him. He led a life of honour, integrity and service. The Archdeacon concluded his sermon with the words of Jesus found in the 14th chapter of St. John: "Set your heart at rest; trust in God and also in me".

The remains were then removed to the Christ Church burial grounds, Pannal, Jaffna, where the committal rites were performed by Archdeacon Navaratnam.

The deceased leaves behind, beside his wife Helen Packiam (nee Mann), Vice-Principal, Uduvil Girls' College, a brother — Mr. C. C. Rajah, retired Principal of Mann's English School, a sister — Mrs. Fanny Sugirtham Philipiah, and a host of friends and relatives to mourn his loss.

Mrs. A. P. Somasundram

The death occurred on Friday, the 17th inst., at her residence at Karainagar of Alice Pooranam Somasundram, the wife of the late Mr. H. S. Somasundram, of the staff of Memorial English School, Manipay. She was 64 years of age at the time of her death and had been ill for some months. The funeral took place in the afternoon of the next day, the service at the house being conducted by the Rev. N. W. G. Sugunarajah, assisted by the Rev. S. P. Vijayaratnam. The Rev. (Sevak) I. T. Yesusagayam sang a thevaram. The Rev. L. N. Hitchcock preached the sermon. In the course of it he described the deceased as a lady who was always full of cheer, who met life's misfortunes, difficulties and troubles with calm because of her sure faith in her Lord. The remains were then removed for interment at the Karainagar Church burial grounds, where the committal rites were performed by the Rev Mr. Sugunarajah, assisted by the Rev. J. M. Singanayagam.

The deceased leaves behind Mr. V. S. Rajendram, of the Ury Group Hospital, Passara, and Mrs. Rajendram, Mr. S. A. Kulendran, of the staff of the American Mission College, Udupiddy, and Mrs. Kulendran, (sons and daughters-in-law), Messrs. J. Somasundram, of Reckitt and Colman, Mount Lavinia, and Christy Somasundram (sons); Mr. V. Atputhajeyam of the Eastern Paper Mills, Valaichenai, and Mrs. Regina Atputhajeyam, and Mr. V. Tharmaseelan, of the staff of the Memorial English School, Manipay, and Mrs. Thabonithy Tharmaseelan (sons-in-law and daughters); Misses Kamalavathy and Reita Somasundram (daughters); two brothers Messrs. S. T. Sinnadurai, of the Jaffna Co-operative Stores, Ltd., and A. T. Gunaratnam, Managing Director of the United Electricals, Colombo, and a large circle of friends and relatives to mourn her death. Another brother of the deceased, Mr. S. T. Jeevaratnam, of the staff of Jaffna College, predeceased her some years back.

Mr. P. W. Sinnadurai

The death occurred last Tuesday, the 28th inst., at his residence at Karainagar of Mr. Paramu William Sinnadurai. He was 78 years of age at the time of his death and had been ill for about a year. He was formerly an Audit Officer in Seramban, Malaya, and had retired from active service in December 1933. The funeral took place the next morning at 7-30, the service at the house being conducted by the Rev. N. W. G. Sugunarajah, assisted by the Rev. N. Kathiravelu. The Rev. S. T. Aseervatham preached the sermon. The remains were then interred at the cemetery of the Karainagar Church, where the committal rites were performed by the Rev. N. W. G. Sungunarajah, assisted by the Rev. N. Kathiravelu.

The deceased leaves behind Messrs. S. Kanagaratnam, of the National and Grindlays Bank. S. Rasanayagam, of Martyn's Road, Jaffna, S. Perinpanayagam, of the Survey Office, Kurunegala, and their wives (sons and daughters-in-law); Mr. S. Gunaratnam, of the Government Hospital, Kegalle, and Ariyanayagam (sons); Mr. Rajakulasingham, R. D. O. Kayts, and Mrs. Rajakulasingham, teacher in the Columbuthurai Maha Vidyalayam, Mr. Jeyarajasingham, of the P. W. D., Maskeliya, and Mrs. Jeyarajasingham, of the staff of St. Joseph's School, Maskeliya, (sons-in-law and daughters); a sister Mrs. Gunanayagam of Karainagar, a brother Mr. P. W. J. Muthiah, retired teacher, Jaffna College, of Kadduday and many friends and relatives who will miss him. Another brother Mr. P. W. Thambiah of Malacca predeceased him some years back, while his wife died exactly one year back, i. e. on the 28th of May, 1967.

IN MEMORIAM

IN EVER-CHERISHED MEMORY

of

OUR DEAR FATHER

REV. E. K. YESUTHASON

Called to rest on 1-6-1959.

"Thine be the glory, Risen, Conquering Son,
Endless is the victory thou o'er death hast won."

Inserted by his wife and children.

Chavakachcheri,

20

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE MEMORY

of

VICTOR ARASARATNAM MANIKKAWASAGAN

Called to rest: 5-6-'67

(A son and a brother too dearly loved to be lost.)

A year has passed, since you left us,
You suffered with courage,
We knew not your pain,
We thought you would get well,
But all was in vain.
Your call was so sudden,
To the garden of rest,
Truly it is said, God takes the best.

Inserted by his ever-sorrowing mother, brothers and sisters.

'Braemar',
Sri Jayanthi Mawatta,
Wattala.

20

A SEMINAR ON 'HOLINESS'

under the auspices of the Christian Institute for the Study of Religion and Society

at the

Christa Seva Ashram, Maruthanamadam,

on Thursday, 6th June, 1968.

Leader: **The Rt. Rev. I. R. H. Gnanadason, M. A., B. D.**
(Bishop, Kanyakumari Diocese, Church of South India.)

Programme

9-00 a. m.:	Biblical Understanding of Holiness
9-45 a. m.:	Discussion
10-30 a. m.:	Tea
10-45 a. m.:	Holiness and the Mission of the Church
11-15 a. m.:	Discussion
NOON	Intercession
12-30 p. m.:	Lunch

ALL ARE CORDIALLY INVITED.

C. I. S. R. S.,
Ashram, Chunnakam,
27th May, 1968.

W. L. Jeyasingham,
Chairman.

20

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

உதயதாரகை

கிறிஸ்தவ வார இதழ்] Estd. 1841 [UTHAYATHARAKAI

மலர் 128] 31 — 5 — 1968 இதழ் 20

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்த ஜனத்துக்கும் இழிவாம்."

விசேட நிகழ்ச்சிகள்

யூன் :

1 - 8 ஆச்சிரமத்தில் பெந்தக்கொஸ்தே விழா

9 - 17 தெ. இ. ச. பிள்ளைகள் வாரம்.

18 தெ. இ. ச., யாழ். அத்தியட்சாதீன பிள்ளைகள் விழா.

தீவுப்பற்றுச் சுவிசேஷ சங்க விழா

இம்மாசம் 25 ஆம் திகதி சனிக்கிழமை உடுவில் தேவாலயத்தில் மேற்படி விழா நடைபெற்றது. காலை 8-00 மணிக்கு நடைபெற்ற திருவிருந்தாராதனையை மறைத்திருவாளர்கள் எஸ். தம்பு, கே. எஸ். ஜெயசிங்கம், என். டபிள்யு. ஜி. சுகுணராசா நடத்தினர். திரு. எஸ். என். சுகுணானந்தன், மறைத்திரு சுகுணராசா வேதப்பாடங்களை வாசித்தனர். மறைத்திரு. சாமுவேல் மணிக்கம் அருளுரை வழங்கினர்.

காலை 10 மணிக்கு நடைபெற்ற சுவிசேஷக் கூட்டத்துக்கு திரு. ஆர். சி. எஸ். குக் தலைமை தாங்கினர். அவர் தமது தலைமையுரையில் 1905 இல் உருவான சுதேச சுவிசேஷ சங்கம் தென் இந்தியாவுக்கே முன்னோடியாக விளங்கியது; முன்னோர் நட்ட பயிர் விருத்தியாக்கப்பட வேண்டும்; எல்லாருமே பங்குகொண்டு வேலை வளர உதவ வேண்டும் என்றார். மறைத்திரு. சாமுவேல் மாணிக்கமும், மேஜர் ஜே. தேவசகாயமும் பேச்சாளராயமைந்தனர்.

உயர்மறைத்திரு ச. குலேந்திரன் அவர்களது செப ஆசீர்வாதத்துடன் 12 மணி போல் கூட்டம் முடிந்தது.

ஆட்கள்

உயர் மறைத்திரு. ஐ. ஆர். எச். ஞானதாசன் அவர்கள் (கன்னியாகுமரி அத்தியட்சர்) யாழ்ப்பாணம் வந்துள்ளார். அவர் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் பெந்தெக்கோஸ்தே விழாவில் சிறப்புரைகள் நிகழ்த்துவார். யூன் மாசம் 6 ஆம் திகதி கிறிஸ்தவ மார்க்க, சமூக கலைக்கூட ஆதரவில் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற விருக்கும் "தூய்மை" பற்றிய கருத்தரங்கில் தலைமைதாங்குவர். சில சபைகளில் எழுப்புதற் பிரசங்கங்கள் செய்வர் எனத் தெரிகிறது.

○

திரு. எஸ். பி. ஜெயசிங்கம் உசன் சபை ஊழியனாக 2-6-68 மாலை நியமனம் பெறுவாரெனத் தெரிகிறது. இவரது நியமனப் பிரதிஷ்டை ஆராதனை உசன் தேவாலயத்தில் அன்றுமாலை நடைபெறும். இவர் காலஞ்சென்ற திரு. தேவநேசன் பாலசிங்கம் செல்வத்துரையின் மகனுவர். பங்களூர் இறையியற் கல்லூரிப் படிப்பு முடித்து வந்துள்ளார் இவரது ஊழியந் தழைத்தோங்க இறையருள் கிட்டுவதாக.

சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வேலை நீக்க உத்தரவு

சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி ஆசிரியர் சிலரை வேலையிலிருந்து நிறுத்திவைத்தது சம்பந்தமாக அவர்கள் வடமாநில வித்தியாதிபதிக்கு முறைப்பாடு செய்ததன் விளைவாக இவ்வருட முற்பகுதியில் நடைபெற்ற விசாரணையின் போது வித்தியாதிபதி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலை நீக்க அறிக்கை சட்டபூர்வமானதல்ல என்றும் அப்படி அறிக்கை கொடுப்பதற்குத் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி கல்லூரிச் சொந்தக்காரரேயன்றி கல்லூரி மனேஜரல்லவென்றும் தீர்ப்பளித்தார்.

இத்தீர்ப்பை எதிர்த்துக் கல்லூரி நிர்வாகிகள் கல்வி மாஅதிகாரிக்கு விண்ணப்பித்தனர். அவர் விஷயத்தை அட்டர்னி ஜெனரலின் ஆலோசனைக்கு ஒப்படைத்தார்.

அட்டர்னி ஜெனரல் மனேஜரின் வேலைநீக்க அறிக்கை சட்டபூர்வமானதே எனத் தீர்ப்பளித்தார். இதுபற்றிய விசாரணை விரைவில் நடைபெறுமென வடமாநில வித்தியாதிபதி ஆசிரியர்களுக்கும் மனேஜருக்கும் அறிவித்துள்ளார்.

சட்ட விரோதமாம்

வார மொன்றுக்கு ஜி. சி. ஈ. சாதாரண உயர்தர வகுப்புகளில் தாம் படிப்பிக்கும் பாடங்களிலும் அவற்றுடன் தொடர்பான பாடங்களிலும் 15 மணித்தியாலங்கள் போதிக்காத பட்டதாரி ஆசிரியர், பட்டதாரிச் சம்பளம் பெறத் தகுதியற்றவர்களாவர். எனக்கூறும் கல்வியமைச்சின் சுற்றுநிருபம் ஒன்று சட்டவிரோதமானது என்று யாழ்ப்பாணப் பிரபல வழக்கறிஞர் ஒருவர் தெரிவித்துள்ளாராம்.

ஆசிரியரின் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயங்கள் சுற்று நிருபங்களுக்கு அப்பாற் பட்டவை யென்றும், அவ்வாறு எப் பட்டதாரி ஆசிரியருக்காவது சம்பளம் குறைக்கப்பட்டால் நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடர்ந்து நிச்சயமாக வெற்றிபெறலாமென்றும் அவர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருப்பதாகவும், இதுபற்றி ஆசிரியர் சிலர் ஆலோசனை செய்து வருவதாகவும் அறியப்படுகிறது.

நினைவு கூர்தலாராதனை

திருமதி எலிசபெத் இராசம்மா சபாபதிப்பிள்ளை

சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை (28-5-68) மாலை 5-30 மணிக்கு சாவகச்சேரித் தேவாலயத்தில் மறைத்திரு ஜே. ஜே. இரத்தினராசா தலைமையில் காலஞ்சென்ற திருமதி ஈ. ஆர். சபாபதிப்பிள்ளை பேரில் ஒரு நினைவுகூர்தலாராதனை நடைபெற்றது.

செல்வி நிர்மலா சபாபதிப் பிள்ளையின் வேதப்பாடமும், குடும்பத்தாரின் சிறப்புப் பாடலும், திருமதி எம். ஜே. அரியராசாவின் சிறப்புப் பாடலும் இடம்பெற்றன. மறைத்திரு டி. சி. இரத்தினசிங்கம் அருளுரை வழங்கினர். மறைத்திரு கே. எஸ் ஜெயசிங்கம் பாராட்டுரை வழங்கிய போது அம்மாளின் அன்பு, சபைக் கரிசனை, நற்குணப் பண்பு ஆகியவைகளைக் குறிப்பிட்டு லோறன்ஸ் குடும்பமும் சபாபதிப்பிள்ளை குடும்பமும் சபைவாழ்வில் முன்மாதிரியாய் விளங்கியவாறு பிள்ளைகளுமிருக்கக் கேட்டுக்கொண்டனர்.

250 பெண் பொலிஸார்

250 பெண்பொலிசாரை புதிதாகத் திரட்டுவதற்காக அரசாங்கத்தின் அனுமதியைக் கோருவதற்குப் பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் திரு. அலரிக் அபய குணவர்த்தன தீர்மானித்துள்ளார்.

இரும்பு போன்ற கடினமான பிளாஸ்டிக்

இரும்பு போன்ற உறுதி வாய்ந்த ஒருவித பிளாஸ்டிக் பொருளை பிரிட்டிஷ் விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இப்பொழுது உலோகங்களினால் செய்யப்படும் பல்வேறு இயந்திர உபகரணங்கள் இனி இந்தப் புதிய பிளாஸ்டிக்கினால் செய்ய முடியுமென இந்த விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

மறுமைப் பிரவேசம்

பாமு உவில்லியம் சின்னத்துரை

காரைநகர் சபையைச் சேர்ந்தவரும் இளைப்பாறிய (மலாயா) கணக்குப் பரிசோதகருமான திரு. பி. டபிள்யூ. சின்னத்துரை தமது 78ம் வயதில் கடந்த செவ்வாய்க்கிழமை (28-5-68) மறுமைக்குள் பிரவேசித்தனர். இவர் திருமதிகள் இராசகுலசிங்கம், ஜெயராசசிங்கம், திருவாளர்கள் கனகரத்தினம், இராசநாயகம், பேரின்பநாயகம், குணரத்தினம், அரியநாயகம் ஆகியோரின் தந்தையும் இளைப்பாறிய யாழ்கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. பி. டபிள்யு. முத்தையாவின் சகோதரனுமாவர்.

மறுநாள் காலை 7-30 மணிக்கு மறைத்திருவாளர்கள் என். டபிள்யு. ஜி. சுகுணராசா, என். கதிரவேலு ஆகியோரால் நடத்தப்பட்ட சேமாராதனையில் மறைத்திரு எஸ். ரி. ஆசீர்வாதம் அருளுரை வழங்கினர்.

காரைநகர்ச் சேமக்காலையில் மறைத்திருவாளர்கள் சுகுணராசா, கதிரவேலு ஆகியோரால் நல்லடக்கஞ்செய்யப்பட்டார்.

இவரதுபிரிவாற் றுயருறுவோருக்குத் தேவதேற்றரவு கிட்டுவதாக.

குடிநல — சுகாதார வார விழா

27-5-68 காலை யாழ்ப்பாண மாநகர சபை முன்றிலில் கௌரவ ஊள்ளூராட்சியமைச்சர் கொடியேற்றி விழாவை ஆரம்பித்தனர். அவரை வரவேற்றுப் பேசிய உள்ளூராட்சி ஆணையாளர் திரு. முருகவேள், இலங்கையில் முதன் முதலாகக் கொண்டாடப்படும்' இவ்வாரம் மறு நகரங்களுக்கும் முன் மாதிரியாகும்' நமது நகரம், நமது பொருள், நமது கடமை என்ற உணர்வோடு, பண்புடனும் பிறர் நலவிருப்போடும் மக்கள் நடந்து வீணானபணச் செலவை மீதப்படுத்தி அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு உபயோகமாகச் செய்ய வேண்டுமென மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டனர்.

இவ் விழாவுக்குக் காரணராய் விளங்கிய பேராசிரியர் திரு. கே. நேசையா அவர்கள் நகரத்தின் பழமையை மக்களறிய வேண்டும்; அழகுபடுத்தவேண்டும்; ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றார். சரித்திரப் புதையலான இந் நகர் சம்பந்தமான மூன்று வேண்டுகோள்களை அமைச்சர் முன் அவர் வைத்தார். நகர விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஒன்று வேண்டும். சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சங்கிலித் தோப்பு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பழைய கச்சேரியுள்ள 'பழைய பூங்கா' (Old Park) பொதுமக்கள் பூங்காவாக வேண்டும்.

அடுத்து வடமாகாண அதிபர் குடிநல சுகாதார வார நிர்வாகிகளைப் பாராட்டி தம் இயன்றமட்டும் ஒத்துழைப்பு நல்க வாக்களித்தனர். செய்தவைகள் செய்ய வேண்டியவைகளை ஆராயவும், சுகாதாரப் பழக்கத்தை வளர்க்கவும், போஷாக்குள்ள உணவு பயிரிடவும், தொற்று நோய்களை அகற்றவும் இவ்வாரம் பயனளிக்கும் என்றார்.

கௌரவ அமைச்சரவர்கள், தமிழ், சைவம் வளர்ப்பதில் யாழ்ப்பாணம் முன்னோடியானது; தண்ணீர் வசதிக்கானவைகள் ஆராயப்படுகின்றன; தண்ணீர் வசதி பெற்றதும் நகரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு மண்டைதீவு நகரின் பாகமாகலாம்; மாநகர சபைத் தேர்தல் விரைவில் நடைபெறும்; தெரியப்படுவோர் நேர்மையுடன் நடந்து இதனைச் சிறந்த நகராக்க வேண்டும். மாவட்டசபை வந்தபின் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களைப் பேணும் பொறுப்பு அதனுடையதாகும் என்றார்.

திரு. சித்தி கனகரத்தினத்தின் பொருளும் சுவையும் மிக்க [illegible] நன்றியுரை வழங்கப்பட்டது.

நன்றி நவிலல்

அண்மையில் நடந்தேறிய எங்கள் விவாக வைபவத்தில் பங்கு பற்றி, எங்களைப் பெரிதும் மகிழ்வித்தேகிய கனம் அத்தியட்சர், சபைகளின் ஊழியர், உறவினர், நண்பர் யாவர்க்கும், அனேக விலை பெற்ற பொருள்களை மண வாழ்க்கைச் சின்னங்களாக ஈந்தோர்க்கும், திருமண ஆசி கூறி ஏராளமான தந்திச் செய்திகளனுப்பிய நண்பர்களுக்கும் எங்கள் உளம் கனிந்த நன்றி.

மேலும்; தனித்தனியாய் நன்றி நவில்தல் சற்றும் இயலாத காரியமாகையால் இத் தாரகை விளம்பரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

இங்ஙனம்
மனோகரன் தம்பதிகள்
ஏழாலை வடக்கு

விற்பனைத் தொழிலுக்கு இயந்திர "மனிதன்"

வர்த்தக ஸ்தாபனங்களின் விற்பனையாளராகப் பணி புரியக் கூடிய ஒரு இயந்திர மனிதனைப் பிரிட்டிஷ் பொறியியல் விஞ்ஞானிகள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த இயந்திர "மனிதன்" மதிநுட்பம் வாய்ந்த ஒரு விற்பனையாளர் போல் வாடிக்கையாளரைக் கவரும் வகையில் அதிசய சாதனைகளைப் புரியும் அபார சக்தி வாய்ந்தது.

ஒரு வாடிக்கையாளர் விற்பனைப் பகுதிக்கு பிரவேசித்ததும், இந்த இயந்திர "மனிதன்" அவர் வருகையை உடன் ஊகித்துணர்ந்து கொள்கிறது. பின்பு அங்கு காட்சிக்கு வைக்கப் பட்டிருக்கும் பொருள்கள் பற்றி எடுத்துவிளக்க ஆரம்பித்து விடுகிறது. இந்த இயந்திர மனிதனுள் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒலிப்பதிவுக் கருவிகள் தன்னியக்கமாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிடுகின்றன. பொருள்களின் தன்மை, பிரயோகம், சிறப்பம்சம், மற்றும் விலை போன்ற சகல விபரங்களையும் இந்த மனிதன் எடுத்துக் கூறிவிடுகிறது. அதுமாத்திரமன்றி காட்சியிலுள்ள பொருள்களை இயக்கிக் காண்பிக்கும் ஆற்றலும் அதற்குண்டு. உதாரணமாக, ஒரு விற்பனை அரங்கில் ஒரு புதிய கார் காட்சிக்கு வைக்கப்படிருக்கிறது என்றால் அந்தக் காரின் இயந்திர அமைப்பை விளக்கிக் கூறி, கதவுகள், போனட் போன்றவற்றைத் திறந்து காண்பித்தது, ஒரு சிறந்த விற்பனையாளர் செய்யும் சகல காரியங்களையும் இந்த இயந்திர "மனிதன்" செய்துவிடுகிறது.

லண்டனிலுள்ள பிரபல பொறியியல் நிறுவனமான பிரிட்டிஷ் லிபர்ட்டி கொண்ட்ரோல் கம்பனி இந்த இயந்திர அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளது. சமீபத்தில் செல்தென்ஹாம் நகரில் நடைபெற்ற பொறியியல் கண்காட்சியில் இந்த "இயந்திர மனிதன்" ஒரு முக்கிய பங்கு வகித்தது. நவீன மயமாகிவரும் வர்த்தகத்துறையில் இந்த 'இயந்திர' விற்பனையாளர் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை ஆரம்பித்துள்ளது.

நேரு சமாதானப் பரிசு

நேரு சமாதான பரிசு இம்முறை காலஞ்சென்ற நீக்ரோத் தலைவர் மார்ட்டின்லூதர் கிங்கிற்கு அவர் மரணமான பிறகு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பரிசை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு நன்றி தெரிவித்து திருமதி கிங் இந்திய அரசாங்கத்துக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

அடுத்த வருடம் நடைபெறும் ஒரு விசேஷ நிகழ்ச்சியின்போது திருமதி கிங் இந்தியாவுக்கு வந்து பரிசைப் பெற்றுக் கொள்வார். பரிசைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்ததற்கான காரணத்தைப் பிறகு தெரிவிப்பாராம். அந்நிய செலாவணியாக மாற்றக் கூடிய ஒரு லட்சம் ரூபாயும் பாராட்டுப் பத்திரங்களும் பரிசாக வழங்கப்படும். 1962 ஆம் ஆண்டில் இத் தப் பரிசு முதல் தடவையாக ஐ. நா. பொதுக் காரியதரிசி யுதாண்டுக்கு வழங்கப்பட்டது.

உலகில் மிகப் பெரிய நூல் அச்சாகிறது

உலகிலேயே மிகப் பெரிய புஸ்தகம் பிரிட்டனில் அச்சாக ஆரம்பித்திருக்கிறது. அதுதான் [illegible] நூலக பேரவையின் புதிய நூல்விபரப் பட்டியல் தொகுப்பாகும்.

இந்தப் பிரமாண்டமான நூலின் எடை ஒன்றரைத் தொன்களாக இருக்கும், இதனை அச்சடித்து முடிப்பதற்கு 10 ஆண்டுகள் செல்லும். ஒவ்வொன்றும் 704 பக்கங்களைக் கொண்டு 610 தொகுப்புகளைக் கொண்டதாக இந்நூல் விளங்கும்.

இந்தப் பட்டியல் தொகுப்பு நூலில், அமெரிக்காவிலும், கனடாவிலுமுள்ள 2,000 வாசிகசாலைகளிலிருக்கும் 12,000,000 நூல்களின் விபரங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது.

பொற்குணம் எனக்கு அளிப்பாயே!

"ஜெயம்"

சிறியோர் செய்யுஞ் சிறுபிழை எல்லாம் சீருடன் மன்னித் தருள்வாயே
பெரியோர் நீயே பெற்ற தாயும் பேரும் புகழும் ஆவாயே!
ஒருவாய் சோறும் இல்லா போதும் ஒப்புயர் வற்று வாழ்ந்திடவே
அருள்வாய் நல்ல ஒழுக்கம் அன்பு அடக்கமோடு நற்குணமே!

திருவாய் நீயே வருவாய் எந்தன் திசையறியாத உள்ளமதில்
கருவாய் உன்னை ஏற்றுக் கொண்டு கண்ணியமாய்நாம் வாழ்ந்திடுவேன்
வருவாய் இருந்தாலும்நான் தெருநாய் வலமாய் வந்தாலும் யானே
பெறுவாய் வெற்றி பேருடன் வாழ பொற்குணம் எனக்கு அளிப்பாயே!

அறிவாய் எந்தன் உள்ளம் அதனால் அன்பாய் என்னைப் பார்ப்பாயே
கரிவாய் போன கரும்பாய்நானும் கனிவாய் உன்னை ஆவேனே!
நரிவாழ் குகையில் நானதலை வைத்து நாளும் படுக்க நேர்ந்தாலும்
புரிவாய் அருளே பெங்குணத்துடனே புவிமேல் நாளும் வாழ்ந்திடவே!!

பயிரை உண்ணும் வேலிகள்

முத்தர்: 'ஆபாசமான செய்திகளைப் பிரசுரஞ் செய்து, அநியாயஞ் செய்யும் பத்திரிகைகளையும், அப்பத்திரிகைகளை ஆதரிக்கும் ஆதரவாளர்களையும் எதற்கு ஒப்பிடலாம்?'

சித்தர்: பச்சைப் பசேலென, படர்ந்து, நிமிர்ந்துநின்று — பூத்துக் குலுங்கிப் (பயன தரும) பழந்தரும் பசுமரத்தை, உண்டு ஏப்பமிட்டு அழிவு செய்யும் பாதுகாப்பு வேலிக்கு ஒப்பிடலாம்!

தெருப் பேச்சு

⊙ "ஆபாசமான செய்திகளைத் தடித்த எழுத்துக்களில பததிரிகைகளில் பிரசுரஞ் செய்வது நிறுத்தப்படவேண்டும். இதனல் மாணவ மாணவியர் ஒழுக்கம் பாதிக்கப்படுகிறது பத்திரிகை ஆசிரியர்களை இதுபற்றிக்கேட்க வேண்டும்" என்று யாழ்ப்பாணம சைவ பரிபாலன சபையினது 79வது வருடாந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேறறப் பட்டதாம்! இந்த மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியைக் கேட்டதும பலர் இதைச் செயற்படுத்த வேணடும என முனைந்துள்ளாரகளாம! "பததிரிகைகளுக்குப் பாடம் கற்பிக்கும் வாரம்" என ஒரு வார காலத்தை ஒதுக்கி, ஒருபெரும இயக்கத்தை நடாததும முயற்சகள் பறறி சநதிகளில பேசப்படுகின்றன. பததிரிகைகளில தரமான செயதிகள வரவேணடும. ஆபாச செய்திகள வெளிவநதால, பத்திரிகைகளுக்குப் பாடங் கற்பிக்கும வாரததில, நல்ல திட்டஙகளாக வையாண்டு வேணடியன செயய "எதிர்காலம எமதே" எனக்கூறிக்கொள்ளும் இளைஞர் படை ஒன்று திட்டமிட்டுகின்றதாம.

⊙ உண்மையான இலக்கியத்தைப் படைக்கவேணடும என்னும் அவா இன்றி, பததிரிகைகளில வெளிவநதால போதும என்று எண்ணும எழுததாளர்களும எம்மததியில் இருக்கிறார்கள் என ஒரு அறிஞர் கவலைபபடுகிறார். இதற்கு மாறாக எவ்வ என்று சிலர் கேட்கிறார்கள்.

⊙ எதிர் வரும் வருடங்களில் தமிழினம கலைத்துடனும், நிதானத்துடனும் இருத்தல வேணடுமாம. "மாவட்ட சபையும், பாவனை பொருட் பாதுகாப்புச் சட்டமும்" தமிழினத்துக்கு இருபெரும அபாயங்கள் என்று கடன்மையின சனசமூக நிலைய வருடாந்த விழாவில ஒரு தமிழ பாதுகாவலர் முழங்கியுள்ளார். இதுமட்டும் தமிழ மக்களுடன் சிலர, தலைவர்களும், தமிழ்ப பத்திரிகைகளும் வழிப்பாயுகதால போதும. அவர்கள் தூங்கிவிடக்கூடாது. என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள, சொல்லுதல யாவர்க்கும் எளிது.

— "காவல் குரு"

எனக்கு உங்கள் பணம் தேவையில்லை

(3-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

டையும் என் பணத்தையும் வைத்துக் கொள்ளலாம்" என்றார் மருத்துவர்.

இதைக் கேட்டதும் ஜானுக்குத் திகைப்பு உண்டாயிற்று. அதற்கு நன்றி சொல்லவும் அவன் வாய் தடுமாறிற்று. எஜமான் கொடுத்த வாக்கு அவனைத் திடுக்கிடச் செய்தது. அவன் படுக்கையிலிருந்த போது, தான் பெரிய வீட்டிற்கும் நிலத்திற்கும் உரிமை கொண்டாடப் போகிறோம் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். பின்னர் "ஏன் என் எஜமான் ஆஸ்தியை எனக்குக் கொடுக்கிறார்?" என்று ஆழ்ந்த எண்ணினான். திடீரென்று அவனுக்கு ஒரு யோசனை வந்தது.

"கர்த்தர் வந்த பிறகு எனக்கு ஏன் வீடு, மோட்டார் வண்டி, பணம், தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள்? எஜமான் ஆஸ்தி எனக்கு இருந்த போதிலும், நான் பூமியிலே விட்டு விடப்படுவேனானால் அது எத்தனை பயங்கரம்?"

இந்த எண்ணம் அவனால் தாங்கக் கூடவில்லை. நள் இரவில் எழுந்து, தன் எஜமான் படுத்திருந்த அறைக்குப் போய்க் கதவைத் தட்டினான்.

மருத்துவர், "ஜான் என்ன? என்ன விஷயம்? உனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டார்.

ஜான் "ஐயா, கர்த்தர் வந்த பிறகு உங்கள் வீடோ, சொத்தோ, எதுவும் எனக்கு வேண்டாம்" என்றான்.

"அப்படியா? உண்மையா?"

"ஐயா! எனக்கு உங்கள் பணம் ஒன்றும் வேண்டாம்"

"சரி அப்படியானல் உனக்கு என்ன தேவை?"

"ஐயா, ஆண்டவர் வரும் போது அவரோடு ஆகாயத்தில் போக நான் என்ன ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்:"

மருத்துவர் இதைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி யடைந்தார். அவனை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். அவனுக்குக் கடவுள் நம்மை எவ்வளவாய் நேசிக்கிறார் என்றும், அதற்காகத் தேவ குமாரனைப் பூலோகத்திற்கு அனுப்பினார் என்றும், நம்முடைய பாவத்தைப் போக்க அவர் சிலுவையில் மரித்தாரென்றும் விளக்கிக் காட்டினார். அவரை விசுவாசிக்கிறவர்கள் யாவரும் இரட்சிக்கப் படுவார்கள், என்னும் சத்தியங்களைப் பற்றிப் பேசியபின், அவர்கள் இருவரும் வேதாகமத்தைத் திறந்து யோவான் 1:12 வாசித்தார்கள்: "அவர்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி அவர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுத்தார்."

ஜான் முகத்தில் ஒளி பிரகாசித்தது. அவர்கள் இருவரும் இருந்த இடத்திலேயே, மருத்துவரின் படுக்கை அறையில், முழங்காற்படியிட்டு ஜான் தேவைக்காக ஜெபித்தனர். அப்போது ஜான் இரட்சிக்கப்பட்டான். இரட்சகர் பால் தன் நம்பிக்கையை வைத்தான்.

இறுதியில் அவன் இயேசுவுக்குச் சொந்தமானன். இயேசு கிறிஸ்து, தம் பக்தர்களுக்காக ஆகாயத்தில் வரும்போது ஜானும் ஆயத்தமானன். அந்த மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதித்தான்.

உன்னைப் பற்றி என்ன? கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைச் சந்திக்க நீ ஆயத்தமாயிருக்கிறாயா? அப்படியானல் இன்றே அவருக்கு உன்னை அர்ப்பணித்துவிடு.

— நல்ல சமாரியன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதயதாரகை
UTHAYATHARAKAI

1968 ஆம் ஆண்டு மே மீ 31 ஆம் நாள்

மாவட்ட சபை படுத்தும் பாடு

ஒருவனுக்கு அமுதாயிருப்பது வேறொருவனுக்கு நஞ்சாவது இயல்பு. எந்தக் காரியமும் அப்படியே. இன்றைய இலங்கை அரசியல் நடபடிகளும் அப்படித்தான் காணப்படுகின்றன.

மாவட்ட சபையை விரும்புவாருமுண்டு; வெறுப்பாருமுண்டு விருப்பு வெறுப்பு பொதுநல நோக்கோடெழுந்தனவென்று சொல்லிவிட முடியாவிட்டாலும் அதை நன்மையாகக் காண்பாரும் உண்டு; பெருந் தீமையாகக் காண்பாருமுண்டு. சிங்களவர் தமக்காகாதென்றும் தமிழர் தமக்குதவாததென்றும் பேசி வருகின்றனர். சிலர் அதைப் பின்போடவும் முற்றாகக் கைவிடவும் வேண்டுகின்றனர்.

தேசிய அரசாங்கம் உருவான போது மாவட்டசபை ஏற்படுத்துவது அதன் குறிக்கோளில் ஒன்றாயமைந்தது. அது புதிய காரியமாயல்ல, இலங்கை அரசியல் மேதையாகப் பாராட்டப்பட்டுவரும் பண்டாரநாயக்கா அவர்களின் பழைய திட்டமேயாகும். அவரது திட்டத்தில் பாதிதானுமில்லாத ஒருவகை மாவட்ட சபைகள் வரவிருக்கின்றன.

இந்த நிலையில் சிங்களவர் அஞ்சவேண்டிய தேவையில்லை. நாடு பிளந்துவிட வழிபிறக்கும்; தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலிருக்கும் சிங்களவர் அல்லற்பட நேரும் என அவர்கள் காரணங் கூறுகின்றனர். சிங்களப் பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழர் நிலை அவர்கள் கவனத்திலிருப்பதாயோ, இலங்கையின மொழிக் கொள்கை அமுலாக வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருப்பதாயோ காணமுடியவில்லை.

தமிழருக்குப் போதிய உரிமையில்லை. தமிழ்மொழி உபயோகம் ஆக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில்தான் இருக்கப்போகிறது; தமிழருக்குப் பெருநட்டம் எனத் தமிழர் பேசுகின்றனர். மொழிக் கொள்கை சரியாக அமுல் நடத்தப்பட்டால் இவ்வச்சம் ஆதாரமற்றது. ஆனால் அதிகாரமற்ற மாவட்டசபைகளால் பயனில்லையென்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதிகாரங்கள் கூடிக்குறைய வழி பிறக்கலாம்; பிறக்கச் செய்யலாம்.

இவற்றையெல்லாம் கவனித்தால் அரசியல்வாதிகளின் நோக்கம் நிறைவேற மாவட்ட சபை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறதென்பது வெளிப்படை. அப்பாவிப் பொதுமக்கள் அவர்களின் பகடைகளாகி அநுவசியமாய்த் துவேஷ மனப்பான்மையை வளர்த்து வருகிறார்கள். நாட்டின் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படலாமென்ற அச்சமும் எழுகின்றது.

இதனால் சிலர் மாவட்டசபை விஷயத்தைப் பின்போடுமாறு பிரதமரை வேண்டுகின்றனர். வேறு சிலர் அதைக் கைவிடுமாறு ஆலோசனை கூறுகின்றனர். ஆனால் தேசிய அரசின் முடிவு சிக்கலாகியுள்ளது. மாவட்ட சபை ஏற்படுத்துவது அதன் அரசியற் கொள்கைகளில் ஒன்று. அதை ஏற்படுத்துவதனால் நாட்டின் அமைதிக்குப் பங்கம். அப்படியானால் பின்போடலாமா? கைவிடலாமா?

நாட்டுக்கு நலமும் தேவையுமானதானால், அரசியல் நன்மையுடையதானால் தயங்க நியாயமில்லை. அப்படியில்லையெனில் — நன்மை தீமை தெரியக்கூடிய நிலையில் இல்லை — கைவிடுவது அவசியம். மாவட்ட சபை மசோதா வந்தபின்பே இது வெளியாகும்.

ஆனால் பொதுமக்கள் அரசியல் வாதிகளின் தந்திரப் பேச்சுக்கும், அபத்தமான வார்த்தைகளுக்கும் அடிமைகளாகிப் பொதுநல தேவைகளில் எதிர்த்து நிற்பது விரும்பத் தக்கதல்ல. குரோத மனப்பான்மை வளர இடமளிப்பதும் புத்தியல்ல.

"மாவட்டபுரம் கதவடைக்க மாவட்ட சபை ஏன்" என்று கேட்பவர்களையும், "வாலிபர் தெருவளக்க திரு......மந்திரியாயிருப்பதா?" என்று கேட்பவர்களையுங் காண்கிறோம். கதவடைக்கக் காரணர் திரு...வும் அவர் சகாக்களுமா? அன்றி வாலிபர் தெருவளப்பது திரு...வாலா? சொல்வது யார்க்கும் எளிது. உண்மை உணரப்பட்டாக வேண்டும். பாமரரை ஏமாற்றும் பகட்டு வார்த்தைகள் உதவா. பயன்தரா.

எனவே மக்கள் நலனில் அக்கறையுள்ளவர்களும் நாட்டு முன்னேற்றத்தில் நாட்டமுள்ளவர்களும் நலமானதை உணரவும் நிறைவேற்றவும் எப்போதும் முன்னிற்கவேண்டும். பாதகமானதை எதிர்க்கவும்பின் நிற்கலாகாது.

பவுலும் ஜெபமும்

(PAUL AND PRAYER)

வண. டாக்டர் ஜேம்ஸ் மேதர்

பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய சீவியத்தை நாம் ஆராய்ந்து படிக்கும்பொழுது, அவர் செபத்தில் ஒரு பெரிய மனுஷன் என்று காண்கிறோம். (A great man in Prayer). அப்போஸ்தலரின் நடபடிகள் 9 : 1 - 9 இல் அவருடைய ஆச்சரியமான குணப்படுதலைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் குணப்பட்டபின், அவரைப் பற்றி வாசிக்கும் முதல் காரியம், அதே அதிகாரம் 11 ஆம் வசனம், "அவன் இப்பொழுது செபம் பண்ணுகிறான்" குணப்பட்ட சீவியத்தின் ஆரம்பம், செபம்.

[இது ஒரு கஷ்டமான காரியம் அல்ல. மனுஷன் உண்மையாய்க் கடவுளின் சத்தத்தைக் கேட்கும் பொழுது, அவன் தன் அபாத்திரதையை உணர்ந்து, முழங்கால்களை மடித்து, கடவுளுக்கு முன்பாகப் பணிவது இயல்பு. அல்லது கடவுளுக்கு முன்பாக, சாஷ்டாங்கமாக விழுகிறான். தாகத்தால் தவித்த பிரயாணி, வனாந்தரத்தில் அலைந்து, தண்ணீரை கண்டவுடன் அனுபவிக்கும் ஆவலைப்போல் கடவுளின் சத்தம் மனுஷனுக்கிருப்பது இயல்பு]

பவுல் அப்போஸ்தலன் எழுதிய 13 நிருபங்கள், நம்முடைய வேதத்திலிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இவைகளில் இருக்கும் செபங்கள் இன்று நமக்கு அதிக விசேஷமான பல சத்தியங்களைப் போதிக்கின்றன.

இந்த 13 நிருபங்களுள் அவர் எழுதிய முதலாம் நிருபம் 1 ஆம் தெசலோனிக்கேயர். இந்த நிருபத்தில் அவர் முக்கியமான விஷயமாய் வற்புறுத்தும் சத்தியம், "இடைவிடாமல செபம்பண்ணுங்கள்" என்பது பவுலுடைய ஊழியத்தின் ஆரம்பத்திலேயே, இவர் கற்றுக்கொண்டதை இங்கே கூறியிருப்பதாய்த் தோற்றுகிறது. 1 தெசலோனிக்கேயர் 5 : 17. இடைவிடாமல் செபம் பண்ணுங்கள் என்பதின் கருத்து, இரவும் பகலும் வேறொரு வேலையும் செய்யாமல், முழங்காலிலிருந்து செபம்பண்ணிக் கொண்டிருங்கள் என்பதல்ல. கடவுளில் முழுவதும் தங்கியிருக்கும் சீவியம் செய்யுங்கள்; என்ன வேலை செய்தாலும், எங்கே சென்றாலும், கடவுளை நோக்கிய வண்ணம் ஜீவியுங்கள். அவரை மறந்து ஒரு நிமிஷமாகிலும் இருக்கக்கூடாது. அப்போஸ்தலரின் நடபடிகள் 21 : 5 இல் பாருங்கள். பவுல் எபேசு பட்டணத்திலிருந்து எருசலேமுக்குப் பிரயாணமாய்ப் போகமுன், அவருடைய பிரியாவிடையில் அவர்கள் எல்லாரும் கடற்கரையில் முழங்காற்படியிட்டு செபம் பண்ணுகிறார்கள். பவுலுடைய சீவியத்தில் செபமே அதிக முக்கியமானது.

அப்போஸ்தலரின் நடபடிகள் 27 : 21 - 25 பாருங்கள். கடற்பிரயாணமாய்ப் போகையில், புயற்காற்றில் அகப்பட்டபொழுது செபத்தினால் பவுலுக்கு கிடைத்த கடவுளின் வழிநடத்துதலைக் காணலாம்.

கொரிந்து, எபேசு, பிலிப்பு, கொலோசே முதலிய சபைகளுக்கு எழுதிய நிருபங்களில் பவுல் செபத்துக்குக் கொடுத்த விசேஷமான இடம் தெளிவாய்த் தெரிகிறது. பின்வரும் வசனங்கள், திருஷ்டாந்தங்கள் :

எபேசியர் 3 : 14 'இதினிமித்தம் நான் பரலோகத்திலும், பூலோகத்திலுமுள்ள முழுக்குடும்பத்துக்கும் நாம் காரணராகிய ... பிதாவை நோக்கி முழங்கால் படியிட்டு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.'

எபேசியர் 6 : 18 - 19 'ஆவியினாலே செபம்பண்ணி... எனக்காக விண்ணப்பம் பண்ணுங்கள்.'

பிலிப்பியர் 4 : 6 'எல்லாவற்றையுங் குறித்து, ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய செபத்தினாலும், வேண்டுதலினாலும் கடவுளுக்குத் தெரியப் படுத்துங்கள்.'

கொலோசேயர் 4 : 2 'இடைவிடாமல் செபம்பண்ணுங்கள்' செபத்தில் விழித்திருங்கள்.'

நாம் பவுல் அப்போஸ்தலனைப் பற்றி நினைக்கும்பொழுது அவர் ஒரு பெரிய சுவிசேஷகன், பெரிய மிஷனரி என்று மாத்திரம் நினைப்பதுண்டு. ஆம், அவர் ஒரு பெரிய சுவிசேஷகனே. அவர் எங்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார். அவருடைய சுவிசேஷ ஊழியத்தின் பேருகவே, பிலிப்பு பட்டணத்தில், கொரிந்து பட்டணத்தில், எபேசு, தெசலோனிக்கேயர், கொலோசே முதலிய பட்டணங்களில். பல சபைகள் உண்டாயின.

ஆனால், இவைகளுக்கு அடிப்படை, அவருடைய செப சீவியமே. அவர் செபத்தில் ஒரு பெரிய மனுஷன்; தன்னுடைய சீவியத்தில் செபத்துக்கு விசேஷமான இடம் கொடுத்தார்.

அவருடைய செபங்களிலிருந்து இன்று நாம் கற்கவேண்டிய சில விசேஷமான பாடங்கள் உண்டு. இவைகளுள் சிலவற்றை இன்று இங்கே கூறுவேன்.

(1) பவுலுடைய செபங்களில், விசேஷமான இடம் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

ரோமர் 1 : 8 'உங்கள் விசுவாசம் உலகமெங்கும் பிரசித்தமாகிறபடியினாலே ... ... என் கடவுளை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்.'

1 தெசலோனிக்கேயர் 1 : 4 'எங்கள் செபங்களில இடைவிடாமல்... எப்பொழுதும கடவுளை ஸ்தோத்தரிக்கிறோம்.

1 தெச. 2 : 13 'நாங்கள் இடைவிடாமல் கடவுளுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறோம்.'

1 தெச. 3 : 9 'நம்முடைய தேவனுக்கு முன்பாக நாங்கள் உங்களைக்குறித்து ... கடவுளுக்கு எவ்விதமாய் ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவோம்.'

11 தெச. 1 : 3 'நாங்கள் எப்பொழுதும் உங்களுக்காக கடவுளை ஸ்தோத்தரிக்கக் கடனாளிகளாய் இருக்கிறோம்.'

11 தெச. 2 : 13 - 14 'நாங்கள் எப்பொழுதும் கடவுளை ஸ்தோத்திரிக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்.'

பிலிப். 1:6 'நான் உங்களை நினைக்கிறபொழுதெல்லாம் என் கடவுளை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்.'

எபேசி 1 : 16 'இடைவிடாமல், உங்களுக்காக ஸ்தோத்திரம் பண்ணி என் செபங்களில் உங்களை நினைக்கிறேன்.'

கொலோ. 1 : 5 'பிதாவாகிய கடவுளுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தி எப்பொழுதும் உங்களுக்காக வேண்டுதல் செய்கிறோம்.'

பிலேமோன், வச. 5 'என் செபங்களில் உம்மை நினைத்து எப்பொழுதும் என் கடவுளுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறேன்.'

1 தீமோத். 2 : 1 'எல்லா மனுஷருக்காகவும், விண்ணப்பங்களையும்... ... ஸ்தோத்திரங்களையும் பண்ணவேண்டும்.'

இன்று நாம், எங்கள் செபங்களில், வாசிக்கும் இக்காலத்தின் தேவைகளுக்கே பிரதான இடம் கொடுக்கிறோம். (We think in our prayers, more of the present, but Paul looked at the past, at what good has done in the past.)

சென்ற காலங்களில் கடவுள் செய்தவைகளை, பவுல் நினைத்ததால், அவரில் நன்றியின் ஆவி உண்டானது மாத்திரமல்ல, நிகழ்காலத்தின் கஷ்டங்களில் நம்பிக்கை, விசுவாசம், சகித்துத்தல் முதலிய குணங்கள் அவருக்குள் வளர்ந்தன.

— வரும்.

மார்ட்டின் லூதர் கிங் ஜுனியர்

மறைவு ஏற்படுத்திய மாற்றம்

உவில்லியம் கோர்டன்
அமெரிக்க செய்தியில் எழுதியது

டாக்டர் மார்ட்டின் லூதர் கிங் அவர்களின் இறுதிச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்வதற்காக அட்லாண்டா நகருக்குச் சென்றிருந்தேன். பீச்ட்றி வீதி வழியாகச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் வியாபாரத் தலங்கள் யாவும் மூடப்பட்டிருந்ததை அவதானித்தேன். டாக்டர் கிங் அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்த முகமாகவே இவை மூடப்பட்டிருந்தன என்பதனை அறிந்து அதிசயப்பட்டேன். மக்களின் மனம் மாற்றமடைந்து வருகிறது என்ற உண்மை எனக்குப் புலனாகியது.

டாக்டர் கிங் அவர்களுடைய இறுதி ஊர்வலத்தில் பங்குகொள்வதற்காக காத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு வெள்ளைக்காரரை அணுகினேன். "எங்களைப் போன்ற வெள்ளைக்காரர் அநேகரின் உள்ளங்களில் டாக்டர் கிங் நீங்காத இடம் பெற்றுவிட்டார்" இவ்வாறு அந்த வெள்ளைக்காரர் கூறினார்.

ஒரு பத்திராதிபரை நான் சந்தேன். டாக்டர் கிங் அவர்களின் மேன்மைகளையும் சேவைகளையும், அவருடைய குணநிசயங்களின் மேன்மைகளையும் பாராட்டித் தினசரி எண்ணற்ற கடிதங்கள் பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்கு வந்து குவிவதாக அவர் என்னிடம் சொன்னார்.

டெக்சாசிலிருந்து வந்த ஒரு மங்கை டாக்டர் கிங்கின் சேவைகளை வெகுவாகப் பாராட்டினாள். அவருடைய இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக அவள் பல நூறு மைல்கள் தாண்டி வந்ததாகச் சொன்னாள்.

பேதமின்றிய அணி

வெள்ளையரும் கறுப்பர்களுமாக எண்ணற்றவர்கள் நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இறுதி யாத்திரையில் கலந்துகொள்ள அட்லாண்டா நகருக்கு வந்திருந்தார்கள்.

அட்லாண்டா கொன்ஸ்டிட்டியூஷன் என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியருடன் உறவாடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. வெள்ளைக்காரக் குடும்பங்கள் தங்களுடைய இல்லங்களுக்கு நீகிரோ சிறுவர்களை அழைத்து, பாகுபாடு காட்டாமல் உபசரிக்கவேண்டுமென்று ஓர் அமைச்சர் வெள்ளைக்காரர்களைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளதாக அவர் சொன்னார். இதேபோலவே கறுப்பு நிறத்தவர்களும் தங்களுடைய இல்லங்களுக்கு வெள்ளையரின் சிறுவர்களை அழைக்க வேண்டும் என்பதே அவருடைய கருத்தாகும் என்று குறிப்பிட்டார்.

இரு இனத்தவர்களும் பரஸ்பரம் குடும்பங்களுடன் கலந்து பழக வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்த முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்றும் அறிந்தேன்.

நகர மண்டபம் 16 மாடிகளைக் கொண்டது. இம்மண்டபத்தின் முன்பாகம் முழுவதும் கறுப்புநிறத் துணிகளால் போர்த்தப் பட்டிருந்தது. ஜோர்ஜியா மாநில தலைமையகத்தின் முன்னால் கொடி ஸ்தம்பத்தில் அமெரிக்கக் கொடி அரை உயரத்தில் இறக்கப்பட்டுப் பறந்துகொண்டிருந்தது.

உதவி மூலம் அஞ்சலி

மார்ட்டின் லூதர் கிங் அவர்களுடைய பூதவுடலுக்கு இறுதி மரியாதை செலுத்திவிட்டுச் செல்வோருக்குத் தங்களுடைய மோட்டார் வண்டியில் சவாரி ஏற்பாடு செய்வதில் பொழுதைக் கழித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு வெள்ளைக்கார தம்பதிகளை நான் கண்டேன். "அதிகாலை இரண்டு மணியிலிருந்து இப்பணியில் நாங்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மறைந்த தலைவருக்கு இந்த வகையிலாவது அஞ்சலி செலுத்த எங்களால் முடிகிறதே என்பதனால் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள். இவர்களைப்போன்று வேறு பலரும் இத்தகைய பணியில் நாள் முழுவதும் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்பதனை நான் பின்னர் அறிந்தேன்.

வெள்ளைக்காரச் சிறுவர்கள் துக்கங் கொண்டாடுவதற்கான விசேட உடைகளை அணிந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர். வெள்ளைக்கார இளைஞர்களும் யுவதிகளும் இறுதி அஞ்சலி செலுத்த வருவோரின் பலதரப்பட்ட அசௌகரியங்களையும் நீக்குவதில் கண்ணும் கருத்துமாகப் பணியாற்றினர்.

டாக்டர் மார்ட்டின் லூதர் கிங் அவர்களுடைய சடலம் வைக்கப் பட்ட வண்டி நகர்ந்துகொண்டிருக்கும்போது, அட்லாண்டாவின் பிரதம பொலிஸ் அதிகாரி ஹேர்பேட் ஜென்ஸ்கின்ஸ் அவர்களை நான் அணுகினேன். நிறத்துவேஷம் கோரத் தாண்டவமாடும் பிரதேசம் ஒன்றைத் தான் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் என்பதை அவர் ஒப்புக் கொண்டார். "அந்த இருளிலிருந்து விடுபட்டு இன்று இத்தகைய நகரில் நான் கடமை பார்க்கிறேன். இந்த இருளைப் போக்குவதற்காக தன் உயிரையே அர்ப்பணித்த ஒருவரைக் காணவும், அவருக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்தவும் கிடைத்தமைக்காக நான் அமைதி அடைகிறேன்." என்று அவர் என்னிடம் பக்திப் பரவசத்துடன் சொன்னார்.

மனமாற்றத்தின் அறிகுறி

அட்லாண்டாவின் தெருக்களில், விடுதிகளில் இல்லங்களில், சிற்றுண்டிச்சாலைகளில், அனைத்திலும் பாரியமாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்ணாலும், கருத்தாலும் கிரகித்துக் கொண்டேன். வாடகை வண்டிகள் ஓட்டுவோர், தங்குமிடங்களில் பொதிகளைச் சுமப்போர், கூலி வேலைகளைச் செய்வோர் ஆகிய அனைவருடைய மனப்போக்கும் மாறுபட்டிருப்பதை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. தெற்கில் முன்னாளில் இருந்து வந்த பாகுபாடுகள் யாவும் "காற்றோடு காற்றாக மறைந்துவிட்டன" என்று சொல்லத்தான் தோன்றுகிறது.

மாலையில் டாக்டர் கிங் அவர்களுடைய இல்லத்தை நோக்கி நடந்தேன். திருமதி கிங் அவர்களுக்கும் குடும்பத்தாருக்கும் எனது அனுதாபங்களை தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் சென்றேன். நெடுங்காலமாக அக்குடும்பத்துடன் நான் நெருங்கிப் பழகி வந்திருக்கிறேன். மீளாத் துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் திருமதி கிங் என்னைப் புன்முறுவலுடன் வரவேற்றார். உரிமைப் போராட்டக் கிளர்ச்சிகளில் தன் கணவனோடு கை கோர்த்து ஈடுபட்டு உழைத்த அந்த அம்மையாரின் முகத்தில் ஓர் அமைதி தோன்றியது.

"மக்கள் அனைவரும் ஓரே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சாத்வீகமான மார்க்கங்களினால் இதனை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்றே எனது கணவர் பிரச்சாரம் செய்து வந்தார். உலகத்தில் தோன்றும் நெருக்கடிகளுக்கெல்லாம் தன்னிடம் சாத்வீக வழி இருக்கிறது என்றே அவர் கருதினார். மக்கள் சமுதாயத்தின் துன்பங்களைத் தன்னுடைய சொந்தத் துயராகவே அவர் எண்ணினார், மக்கள் விடும் தவறுகளைத் திருத்துவதற்குத் தன்னால் முடியும் என்று அவர் உறுதியுடனிருந்தார்.

"எனது கணவர் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார் என்று என்னால் கருத முடியாதிருக்கிறது. எல்லாம் ஆண்டவனின் திட்டப்படி நிறைவேறுகின்றன என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது" இவ்வாறு திருமதி கிங் என்னிடம் கூறினார்.

டாக்டர் மார்ட்டின் லூதர் கிங் அவர்கள் தன்னுடைய 13 ஆண்டுகாலப் பொதுப் பணியிலும் சிவில் உரிமைச் சாத்வீகப் போராட்டங்களிலும் ஏற்பட்ட நன்மை தீமைகளைப்பற்றிப் பேசினோம். தன்னுடைய கணவர் விட்ட பணியைத் தொடர்ந்து நடாத்துவதற்கான திடத்தையும் ஆதரவையும் தனக்குத்தர வேண்டும் என்று அந்த அம்மையார், என்னை வழி யனுப்பும்போது மானசீகமாகக் கூறினார் என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது.

பீச்ட்றி வீதியிலிருக்கும் எனது ஹோட்டலை நோக்கி நான் நடந்தேன். ஐந்து வருடகாலத்தில் பலதரப்பட்ட மாற்றங்கள் இங்கு ஏற்பட்டுவிட்டன. என்றாலும், டாக்டர் மார்ட்டின் லூதர் கிங் அவர்களுடைய மறைவு வெகு துரிதமான மாற்றத்தினை ஏற்படுத்து விட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க வியலாது.

எனக்கு உங்கள் பணம் தேவையில்லை

லண்டன் மாநகரிலிருந்த ஒரு சிறந்த மருத்துவரிடம் ஜான் என்ற சிறுவன் பணிபுரிந்து வந்தான். ஜானின் எஜமான் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை அதிகமாய் நேசித்து வந்தார். அவருடைய வீட்டிலே ஆவிக்குரிய கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. இக்கூட்டங்களுக்கு ஏராளமான பேர் வந்து கூடுவார்கள். ஜனங்கள் வரும்போது வருகிறவர்களுக்கு ஜான் கதவைத்திறந்து, கூட்டம் நடக்கும் இடத்திற்கு அவர்களை வழிகாட்ட வேண்டியது. இதுவே அவன் செய்து வந்த பணி. எல்லாரும் வந்தபின் கதவண்டை உட்கார்ந்துகொண்டு, பிரசங்கிப்பதைக் கேட்பான்.

ஒரு நாள் மருத்துவர், விசுவாசிகள் எல்லாரையும் வானத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள, இயேசு கிறிஸ்து மீண்டும் இந்த உலகத்திற்கு வரப்போகிறார் என்று பிரசங்கித்தார். பாவ மன்னிப்பைப் பெற்ற விசுவாசிகளை ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ள இயேசுவானவர் திரும்ப வருவார் என்பதை வேதாகமத்திலிருந்து பல வசனங்களில் எடுத்துக்காட்டிவிளக்கினார். அவர்மேல் விசுவாசமில்லாதவர்கள் கை விடப்படுவார்கள் என்றார்.

இம்மாதிரியான செய்தியை ஜான் இதற்குமுன் கேட்டதில்லை. இயேசு மேகத்தினூடே வானத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது தேவதூதர்கள் சொன்னவைகளை வேதாகமத்திலிருந்து வாசிக்கும்போது, ஜான் அவ்வார்த்தைகளை மிகவும் கூர்மையாகக் கேட்டான். தேவதூதர்கள், "கலிலேயராகிய மனுஷரே, நீங்கள் ஏன் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து நிற்கிறீர்கள்? உங்களிடத்தினின்று வானத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர் எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனாரோ, அப்படியே மறுபடியும் வருவார்" என்றார்கள்.

கூட்டம் முடிந்து, எல்லோரும் தங்கள் வீடுகளுக்குச் சென்ற பின்னர், மருத்துவர் வேலைக்காரனை அழைத்தார். அவர், "ஜான்! இந்த இரவு நீ கூட்டத்தில் பேசியதைக் கேட்டாயா?" என்று வினவினார். அதற்கு அவன், "ஆம் ஐயா!"

"தேவகுமாரன் மீண்டும் இப்பூவுலகிற்கு வருகிறார் என்பதை நீ அறிவாயா?"

"ஆம், ஐயா!" நான் அறிவேன்.

"சரி, ஜான். நான் உனக்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டும். நான் மரிப்பதற்கு முன் ஆண்டவர் வருவாரானால், இப்போது என் வீட்டில் இருக்கிற சாமான்கள் யாவும் எனக்குத் தேவையில்லை. அவர் என்னைக் கொண்டு போய் விடுவார்...... அதனால் நீ என் வீட்

(தொடர்ச்சி 8ஆம் பக்கம்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Morning Star

31st May, 1968.

WHITSUNDAY

"But the Counsellor, the Holy Spirit, whom the Father will send in my name, He will teach you all things ... ..."

— John 15: 26.

The Feast of Pentecost has always been regarded as a joyous festival. From ancient times no fasting was allowed during the season, nor even kneeling in prayer.

It was a joyous festival even among the Jews. Among them it was to start with chiefly a Harvest Festival, when wheat and barley had been cut and garnered. So it was at first a Nature Festival. In later times it came to be associated also with the giving of the Law on Sinai.

But the day of Pentecost became a Christian Festival with a new meaning. In the second Chapter of the Acts of the Apostles we read of the event that gave it that new meaning. We are told how "When the day of Pentecost was come, they were all gathered together. And suddenly a sound came from heaven, like the rush of a mighty wind, and it filled all the house where they were sitting ... ... And they were all filled with the Holy Spirit."

From what is recorded in the second Chapter of Acts, it is easy to see how the various features of the event would have created a sensation at that time. But these features are not an explanation of the joyous meaning that the event came to have for the Christian Church. That meaning consisted in its fulfilment of the promise made in the verse we have quoted above. Because of the descent of the Holy Spirit, the early Church saw for itself beyond all doubt that the incidents of the life of Jesus were not a passing phase in the history of the world, but a manifestation of the will and purpose of God for mankind.

The coming of the Holy Ghost was a confirmation and verification of belief on which the Christian Church stands. Without it men could have gone on admiring the life and teach- of Jesus; they might have entertained much sympathy for Him is the cruel treatment He had suffered and horror and aversion for that treatment. His disciples had certainly seen Him after His death, but all that was over. His presence was no longer with them; and they would have wondered if their confidence had not been misplaced. But when on the day of Pentecost the Holy Spirit came upon them, they knew that their belief was justified beyond challenge.

The doctrine about the Holy Ghost is not one that receives a great deal of attention among Christians. Dr. Leslie Weatherhead once gave the reason for it. He said it was like a man's eyes; he never talked much about them, because he was always using them; they are there back of everything he did, and he took them for granted. Their very importance is the reason for the lack of attention they receive. "I will not leave you desolate" said the Lord; and He promised that the Holy Spirit who would have come after Him would teach them all things. The small band of disciples were to go into an unknown world, face opposition, danger, difficulties and death; but they were going out with a presence that would never desert them.

From the Crucifixion to the Resurrection the disciples were in impotent despair; from the Resurrection to the Ascension they were filled with an almost incredulous wonder; from the day of Pentecost they were new men, brave and resolute beyond doubt, discouragement and fear. The word translated "Counsellor" in the Revised Standard Version is translated "Comforter" by other versions. The word means "to make brave." From the day of Pentecost the Christian Church faces the world with a presence that makes it brave. It has, therefore, reason to be thankful for that day and to be joyful when the anniversary of the day comes round.

WHO IS TO BLAME?

By Ralph R. Keithahn,

Kodaikanal.

I was standing at the Post Office Stamp Window, waiting for some special stamps not available at the moment. A missionary lady standing by said, "Perhaps he is waiting for a 'consideration'"! I replied, "I have never given a 'consideration' to anyone these 40 years in India. I do not blame the Government or any of their servants for the corruption in the country. I blame people like you and me who give such considerations."

This good young lady, I believe she is a missionary, went on to tell me that some people had to get special authorization etc., for their motors to transport rice from the Calcutta wharves to the Bihar famine area. They were told that if they gave Rs. 800 that they could get these "permissions" at once. After thinking it over, they felt it more important to pay the 'consideration' than to leave the rice on the wharf and perhaps have it stolen. I told my good friend that I was a Christian; I was a missionary; I felt that we had a witness to make at such points! In fact, I think my witness at these realistic places in life are far more effective than the talking evangelism of which I see so much in India. I told my western friend, "There is a Cross in the life of a Christian. Perhaps at such times like this, we ought to go the way of the Cross." She replied, "But if one is going to a very important engagement, for example, by aeroplane, it is sometimes necessary to give these 'considerations' to get that ticket." I replied, "Never have I done this. In fact, never have I needed to do this. My friends know who I am, that I am a man of integrity. Many of them know that, when such matters arise, I go to the last man and try to set things right. After all, I am a citizen of India. I have certain responsibilities." My lady friend said no more and went on with her work. I share this simple experience because I believe this is a problem for every citizen of India — especially for those of the privileged class and for the Christian. I am convinced that all our talking about Jesus Christ means very little until there is the *incarnation* of the disciple, supporting that witness. Daily, I am experiencing the weakness of the Church and the Christian. Within this week, a Christian Council worker shared with me his concern about the situation of a church with which we both have been connected. There is little good in carrying on evangelistic work in that area within such a situation. My Hindu friends are considerate and very seldom speak about these matters. However, I know they are fully aware of such. It is not merely a problem for the Christian, it is a problem for every idealistic worker and especially for the Sarvodaya workers in the Gramdhan movement. Either we are people of integrity or our idealistic professions mean very little. Almost daily I hear people blaming the Government. *We are the Government!* We have elected our people to their offices. The civil service departments are made up of our own sons and daughters. We have trained them in our schools as well as in our homes. Let us not try to pass the buck. Let us take these matters seriously and clean up our own lives and the lives of the groups, institutions and organizations of which we are a part. Perhaps this is the most significant witness that any Christian or idealist can make in India and the world today.

I have just made a trip to Europe. How many regulations I had to meet! One midnight I stood in an airport without a ticket because someone had failed to do their duty. Although urgent work awaited me in India, I was determined to sit there until things were made right. I was ready to suffer, yes, even cause others trouble for the sake of justice. Fortunately, the necessary adjustments were made, no bribery was involved and I went on the next plane to my destination. If I had been asking for something that was unfair, nothing could have been achieved. However, I was convinced that I was in the right. I was only carrying on a work of service. I was ready to suffer if that was necessary. I do not think this is an extraordinary bit of Christian action. I would say that it should be the normal for each one of us in these challenging days of need. What [illegible]

Letters to the Editor

PROSELYTISATION?

Dear Sir,

Proselytisation was a word bandied very freely about a decade or two ago. It was used to spearhead a vicious attack on the Roman Catholics and the Protestant Christians. It was then demanded that conversions in schools and hospitals should be stopped. The Christian and Catholic missionaries were spurned at and the Catholic Nursing Sisters were hounded out of hospitals. Such was the furore against Christian conversions.

A hundred students from a particular community of the Minority Tamils have recently gone South to embrace Buddhism and learn Sinhalese. Not that they couldn't have had both in their homeland. It is not so much for the love of Buddhism they have gone there. It is to seek jobs at the hands of the Sinhalese Buddhists who want to make political stooges of them. We wish them well. It is said they are all teenagers who can least understand religion. It is also said that the Board that interviewed them had the brass to open questioning them with whether they were all willing to embrace Buddhism. They all said 'Yes' — willy-nilly of course! If this isn't proselytisation, what is? If the Buddhist hierarchy could have done the service of educating these unfortunates without insisting on conversion, then truly we must all raise our hats to the Buddhists and Buddhism.

The earlier Christian missionaries did not force religion on any people. They led a life of love, service and sacrifice, and it was this that attracted the non-Christians to their faith.

Later, however, this missionary life became extinct and Christianity became a field of commerce for the Christians and the non-Christians alike. Some clever non-Christians made capital of this situation. They sought Christianity because they found in it an opening for sure jobs, an easy entry into Training Colleges and other such preferments. They got what they wanted and later became the worst enemies of the Church. Ninety per cent of them almost backslided. Such is the history of conversions that lack conviction. It is a logical sequence and is to be expected.

This Minority Tamil group have sought the help of the Majority community for pure economic reasons. That cannot be gainsaid.

The Christian Churches offer this very Minority equality of status all over the island. The North is no exception. Instead of being grateful to the Christians who broke the back of casteism in Jaffna, why do these unfortunates go to the South? The answer is best left unsaid. If equality and entry into places of worship is all these unfortunates want, they can have it in ample measure among the Christians. The Churches are waiting with open arms to receive them, as they have always done. Then why this sudden unprovoked exodus? Even the Hindus have widened out their narrow outlook and temple entry is a mere matter of time. It is not so because of any enforcing of legislation, or because of any fear of reprisals, or because of the exaggerated claims made for it, but because of a change of heart due largely to Christian influence. Then wherefore this surrender to Sinhala Buddhists?

It is, perhaps, because they feel that their future depends on the goodwill of the Sinhala Buddhists. They can certainly seek economic relief there. But social relief is a matter of great doubt. It is said that there is a lot of casteism among the Buddhist Bhikkus themselves. This is a well known fact.

It is passing strange that men of sober mental calibre who have brought honour and lustre to the halls of justice and wealthy educationists with high political status should lend support to this form of proselytisation? Stranger still is the roll played by the godless Leftists to inveigle these unfortunates into an enforced conversion for political purposes of their own. The very eminent people who vociferated against conversions by Christian missionaries are today keeping their eyes shut to this proselytisation to Buddhism. There is none to challenge them because they are in a majority. Might is never right. This is a disgrace to the Buddhist world.

O mores, O tempora!

Yours truly,

Interested.

THE BHARATA NATIYAM PERFORMANCE

Sir,

I understand that there was a performance of classical Indian Dance at the Town Hall, last Saturday done by a Christian young lady. We are happy that Christian girls are also becoming proficient in these expressions of our ancient culture. The day is past when Christians used to imagine that our religion was inextricably linked with Western culture.

However, in the adoption of indigenous culture we should also exercise a certain amount of discretion and religious discrimination. Since Indian culture in the past was associated with Hinduism, it is natural that there will be features about it which are fraught with the significance of that religion. When our people take over expressions of Indian culture, they should be careful to avoid those elements which are unmistakably symbols of Hindu Religion.

I regret to hear that in the performance on Saturday such discrimination was not exercised. I am drawing attention to the matter, because I am not concerned merely with what happened last Saturday but with a general principle that should be observed in these matters.

Yours truly,

Alpha.

ORDER ABSOLUTE IN THE FIRST INSTANCE

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA

In the matter of the Last Will and Testament of the late Henry Ponnambalam Chellian of Manipay.

Deceased.

Testamentary Jurisdiction No. 2194

Rose Thangaratnam Chellian widow of Henry Ponnambalam Chellian of Manipay.

Petitioner

This matter coming on for final disposal before R. Paramakuru, Esq., Additional District Judge, Jaffna on the 6th day of April, 1968 in the presence of Mr. S. Rajendran, Proctor on the part of the petitioner dated 4th April, 1968 having been read.

It is ordered that the Last Will and Testament of the abovenamed deceased dated 13th July, 1960 and attested by S. Rajendran, Notary Public under No. 5337 be and the same is hereby declared proved and that Probate of the said Last Will issued to the petitioner as the executrix named in the said Will.

This 6/10th day of April, 1968.

R. Paramakuru,
Additional District Judge.

Drawn by:
S. Rajendran,
Proctor for Petitioner.

20 & 21

CATHEDRAL CHURCH, VADDUKODDAI.

The members of the Cathedral Church, Vaddukoddai, gathered together at a very pleasant and homely function at 5 p. m. on Wednesday, the 29th inst., on the President's Lawn, adjacent to the Church premises to say 'thank you' to the Kulathungams and to welcome the Millses. The meeting which followed a garden party was chaired by Mr. C. B. Bavinck, an elder of the Church and Chaplain of Jaffna College, and the meeting commenced with prayer by him.

The Chairman in his opening remarks said that Mr. Kulathungam said 'yes' to a very unusual call for a layman to take over the pastoral responsibility of a large church because of his responsiveness which arose from his being responsible to God. When it was not really necessary for a retired layman to accept such an onerous duty, Mr. Kulathungam responded readily and for this the Vaddukoddai Church was always grateful. He referred to Mrs. Kulathungam as a lady of quiet strength. Mr. Bavinck also welcomed the Rev. and Mrs. K. J. Mills to Vaddukoddai which was a real contrast to the large and busy parish of Colombo, yet a Parish where work of a different sort was awaiting them. Their varied experiences in parish life here and abroad were going to be real assets in doing the work at Vaddukoddai.

Dr. W. Luther Jeyasingham then spoke on behalf of the Church in thanking Mr. Lyman Kulathungam for the more than two years of service he rendered as a lay pastor of the Church. His wide experience, scholarship, culture and devotion to God enriched the parish during these two years. Mr. Kulathungam found this new sphere of work after 42 years of teaching and administration most refreshing and his health too was toned up because he really found this vocation most rewarding in a spiritual sense.

Mr. R. S. Thambiah, a former Secretary of the Church, then welcomed the Rev. and Mrs. Mills on behalf of the Church. He said that the Millses were no strangers to Vaddukoddai and that the Church looked forward very much to their making available their varied talents and experience to further enrich the life of the Church. He wished them a valuable period of ministry.

The Treasurer of the Church, Dr. J. B. Sellian, made a token presentation to Mr. Kulathungam to express the appreciation of the entire church for the service rendered so readily and happily.

Mr. Kulathungam in his reply said that it was possible for him to take over this work only on the whole-hearted invitation of the Vaddukoddai Church and because there were several people in the church whose hearts had been touched by God and who were willing to stand by him in running the affairs of the church such as the Sunday School, the Choir, the Youth Leagues, and the Cottage Prayer Meetings. He was happy that God gave him another opportunity to find fulfilment in his own philosophy of life "that the best is yet to be". Because God is God, the Christian could always be an optimist. He said he still felt young and believed that "the best was yet to be" as long as it was in the hands of God.

In welcoming the Millses he said that there was no real substitute for an ordained minister for a Parish and that Vaddukoddai had been for too long without an ordained minister and that he along with the rest of the Parish longed for their ministry here.

The Rev. Mr. Mills then expressed his appreciation for the way in which they were welcomed and said that the best period of his ministry was at Delft. The work at Colombo was altogether of a different nature and involved a very spread-out parish with other duties of a national character. He felt that coming now into the centre of the life of the Diocese at Vaddukoddai with a large college community a fresh field of ministry was going to open before them. He was also happy that he was coming into the village from which his grandparents hailed and also looked forward to acquainting himself with his ancestral village.

With closing remarks by the Chairman and prayer and benediction by the Rev. Mr. Mills the function came to a close.

A. R. K.

I. E. C. FESTIVAL

The annual Festival of the Island Evangelistic Committee of the Jaffna Diocesan Council of the Church of South India was held at the Uduvil Church last Saturday, the 25th inst. It commenced with a Holy Communion Service, led by the Rev. K. S. Jeyasingam assisted by the Rev. Sam Thampoe. The Lessons were read by Mr. S. N. Suganananthan and the Rev. N. W. G. Sugunarajah, who also led the Liturgy. The sermon was preached by the Rev. Samuel Manickam, of the Anglican Church, Nuwara Eliya.

He based his sermon on the 6th verse of Chapter 7 of Deuteronomy: "For you are a people holy to the Lord your God; the Lord your God has chosen you to be a people for His own possession, out of all the people that are on the face of the earth." In the course of his sermon, the Rev. Mr. Manickam stressed that God had chosen us to be His own people. We had also been given the great commission by our Lord Jesus Christ to go and make disciples of all nations. He recalled that the Israelites had always felt that they were specially chosen by God. We must remember that God wills that all become His own. Secondly, God has loved us and He wishes that all should enter into His love. When we take part in Holy Communion we are entering His love. Thirdly, God is all the time making use of us. Mr. Manickam recalled that Jesus loved even the rich young ruler, who ignored his injunction. It showed how the Lord loves even those who are unworthy of His love. He referred to how Jesus loved and made use of Mark, Martha and Mary, in spite of their weakness and differences. He concluded that the blessedness of being chosen by God was being used by Him.

After a brief recess, the Public Meeting commenced, presided over by Mr. R. C. S. Cooke. The Bible Lesson was read by Mr. S. J. Manickam and prayer offered by the Rev. K. J. Mills. Addresses were delivered by the Rev. Samuel Manickam and Major J. Devasagayam of the Salvation Army in Jaffna. In between the addresses the Uduvil Girls' College and Jaffna College contributed special songs.

Mr. Cooke, in his remarks from the chair, said that they should all be grateful to our predecessors for the pioneering ventures which they had started and be proud of their achievements. But it was necessary to ask ourselves how we have used what they built up. Mr. Cooke reminded that in some cases the magnificent houses built with great labour and trouble and left to their children by parents were neglected by the children and allowed to become dirty, unlit and undusted. He asked whether we ourselves, like such children, did not allow dirt and dust to accumulate around the noble ventures started by our predecessors. The I. E. C. of today was the successor of the Jaffna Native Evangelical Society of the former years. The J. N. E. S. had been started and built up very well by our ancestors. It had done very useful work. It gave the inspiration to Bishop Azariah of Dornakal in 1905 to launch the National Missionary Society of India. At the present time the work of Islands Evangelism was a challenge to us. Circumstances in the country were not favourable to us just now, but we ought to be determined and brave enough to stand up for our Lord Jesus Christ and His Church. This work demands our money, our prayers and our service. He concluded: "When we say that the Diocesan Council is in charge of this work, we must remember that it is we."

The Rev. S. Manickam, in his address, emphasised that evangelism is the life of the Church and that each member of it is an evangelist. It must be admitted that there are several and great difficulties about evangelical work. This was so in the experience of our predecessors too. But they were obedient to their General and Lord, who had given them the commission to go out to all parts of the world and preach the Gospel. It is today the responsibility of all of us to be obedient to that commission. We must not forget that, when Jesus gave His disciples this commission, He also gave them the promise of His eternal presence with them and the gift of the Holy Spirit. A prayer life, regular Bible study and an enthusiasm for evangelistic work would help us to discharge our responsibility in this respect.

Major Devasagayam in his address gave a personal testimony of his own life and call to the ministry of the Lord, also of his experiences in the field of evangelism.

The meeting came to an end with prayer and benediction by Bishop Kulandran.

Printed and published for the American Ceylon Mission by Mr. Abraham Saravanamuthu Thambiratnam, residing at Manipay, at the American Ceylon Mission Press, Uduvil Road, Manipay, on Friday, 31st May, 1968

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org